

בש"פ 1758/17 - זיאד דרארגה נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בירושלים

בש"פ 1758/17 - א'

כבוד הרשם גלעד לובינסקי זיו
זיאד דרארגה

לפני:
המבקש:

נ ג ד

מדינת ישראל

המשיבה:

בקשה להארכת מועד לנקיטת הליך

החלטה

לפניי בקשה להארכת מועד להגשת בקשת רשות ערעור על פסק דין של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום 20.12.2016. בפסק הדין התקבל ערעור מטעם המבקש על עונש המאסר שנגזר עליו על ידי הערכאה הדיונית, כך שהוא הופחת מארבעה עשר חודשים לעשרה חודשים. בפסק הדין נקבע עוד כי על המבקש להתייצב לריצוי עונשו ביום 26.2.2017, בעוד שלושה ימים. בקשת הארכה הוגשה היום, וצורפה לה בקשת רשות הערעור גופה וכן בקשה לעיכוב ביצוע עונש המאסר.

לאחר שעיינתי בבקשת הארכה וביתר כתבי בי הדין שבתיק הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להידחות ללא צורך בתגובה.

כלל הוא, כי בית המשפט רשאי להאריך את המועד להגשת הליך ערעורי בפלילים (סעיף 201 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982), וזאת בהתקיים "טעם ממשי המניח את הדעת". בהקשר זה ישקול בית משפט, בין היתר, את משך האיחור; את ההצדקה הנטענת לאיחור; ואת סיכויי הלכאוריים של ההליך העיקרי (ראו בש"פ 5988/06 נגר נ' מדינת ישראל (25.07.2006); בש"פ 6125/09 רבין נ' מדינת ישראל (11.08.2009)). ודוק: על אף הגישה המקלה בהשוואה להארכת מועד בהליכים אזרחיים, הכלל הוא שגם בהליכים פליליים יש להקפיד על קיום המועדים הנקובים בדין, וממילא הארכת מועד לא תינתן כדבר שבשגרה.

בענייננו, פסק הדין ניתן ביום 20.12.2016 במעמד הצדדים, ולפיכך המועד האחרון להגשת בקשת רשות הערעור חל ביום 5.2.2017. עסיקנן איפוא באיחור שמשכו כשבועיים וחצי, כלומר - אין מדובר באיחור קצר מאד או זניח.

לכך מצטרף הנתון, כי ההסבר אשר ניתן על ידי המבקש רחוק מלהניח את הדעת ולבסס הצדקה מבוררת לאיחור. בבקשת הארכה צוין כי באת כוחו הנוכחית, עו"ד קרן ארבל, עברה למשרד חדש וכי מסיבות שאינן תלויה בה, פרטיה החדשים לא עודכנו בלשכת עורכי הדין. בשל נסיבות אלה, "...נוצר נתק בין המבקש לבין באת כוח אשר רק בעקבות פגישה אקראית בין בן דודו של המבקש מר פארס אלדרגרה עודכן המבקש בכתובת ובטלפון החדש של באת כוח" (סעיף 6 לבקשה). ואולם דומה כי רב הנסתר בבקשה על הגלוי. כך, לא הובהר מתי נוצר הקשר הראשוני בין המבקש לבין עו"ד ארבל ומתי שכר המבקש את שירותיה (וזאת בשים לב לכך שבבית המשפט המחוזי היה המבקש מיוצג על ידי בא כוח אחר); לא צוין מתי עברה עו"ד ארבל למשרדה החדש; ואף לא הובהר מתי נוצר הנתק בין הצדדים ומתי חודש הקשר. הבקשה אף לא נתמכה בתצהיר לתמיכה בטענות העובדתיות הכלולות בה. גם ההסבר הנוסף הנזכר בבקשה, שעניינו מחלוקת בין המבקש לבין באת כוחו לגבי עצם הגשת בקשת רשות הערעור, נטענה באופן לקוני ואין בה כדי לבסס נימוק מבורר לאיחור.

אף סיכוייה הלכאוריים של בקשת רשות הערעור אינם תומכים במתן הארכה המבוקשת. כאמור לעיל, עסיקנן בבקשת רשות ערעור ב"גלגול שלישי" המופנית כנגד חומרת העונש. מפסק הדין ומפרוטוקול הדיון בבית המשפט המחוזי עולה כי המבקש נתן הסכמתו לתוצאה אליה הגיעה ערכאת הערעור. לא נעלם מעיני כי בגדר בקשת רשות הערעור טוען המבקש שלא התכוון לתת את הסכמתו לתוצאת פסק הדין, וכי הדבר נגרם מחמת אי הבנה בשל כך שהוא אינו דובר את השפה העברית ברמה מספקת. ואולם בנסיבות העניין לא מצאתי כי יש בטענה זו כדי לשנות ממסקנתי לפיה סיכוייה של בקשת רשות הערעור אינם גבוהים.

נוכח כלל האמור לעיל, בקשת הארכה נדחית וממילא מתייתרת בקשת עיכוב הביצוע אשר הוגשה על ידי המבקש.

המזכירות תמציא החלטה זו לידי הצדדים באופן מידי באמצעות הפקסימיליה ואף תעדכן את באת כוח המבקש טלפונית בדבר תוכנה, תוך עריכת תרשומת מתאימה.

ניתנה היום, כ"ז בשבט התשע"ז (23.2.2017).

גלעד לובינסקי זיו, שופט
ר ש ם
